

ŐSZ

Tóthné H. Rita

Miért sárgul el a levél
S hull le lassan a fáról?
Árkon bokron suhog a szél,
Átvonul a tájon.
Szaggatja a leveleket
Ágról-ágra járva?
Vagy a levél hagyja el a fát
Más világra vágyva?
Dicsőséges aranyszínbe
Borítva a földet
Gyökerek közt lent a fűben
Végleg ott pihen meg.
Régmúlt tavasz üzenetét
Viszi le a földbe
Hogy a jövő nemzedékét
Táplálja belőle.

Hát, eszembe jutott
Aranyfák közt járva
Minden ember egy-egy levél
Beolvad a tájba.
Ha Krisztussal éltél
Nem húz le múltad
Nincs mitől féljél
Felfelé megy utad.
Ha szomorú élted
Nélküle élted
Míg a fán vagy, kérjed:
Ő vigyen el téged!

Forrás: www.keresztenydalok.hu